

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

วิธีการทำฟางหมักยูเรีย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิธีการทำฟางหมักยูเรีย (เมธา, 2540)

อุปกรณ์และวัสดุ

1. ฟางข้าว
2. ยูเรีย
3. น้ำ
4. ถังน้ำ และบัวรดน้ำ
5. ตาข่าย
6. ที่ทำฟางหมัก เช่น บ่อซีเมนต์ หลุมดิน โองังดิน เป็นต้น

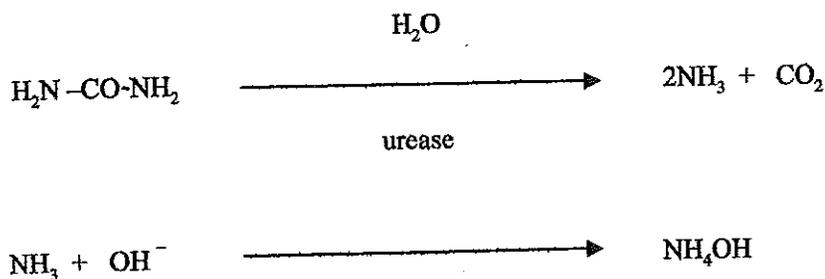
ขั้นตอนในการทำฟางหมักยูเรีย

1. เตรียมพื้นที่ที่จะทำฟางหมัก ปูผ้าพลาสติกรองที่พื้น โดยปล่อยให้มีส่วนของพลาสติกเหลือเพื่อที่จะคลุมกองฟางได้อย่างเพียงพอ
2. คำนวณว่าจะต้องใช้ฟางข้าวจำนวนเท่าใด เพื่อที่จะเตรียมผสมน้ำและยูเรียให้เพียงพอจำนวนฟางข้าวที่จะนำมาหมัก โดยใช้สัดส่วนของฟางข้าว 100 กิโลกรัม ต่อ น้ำ 100 กิโลกรัม ต่อ ยูเรีย 5 กิโลกรัม
3. จัดเรียงฟางข้าวเป็นแถวๆ โดยเมื่อทำการเรียงฟางข้าวแถวแรกเสร็จ ทำการราดด้วยน้ำที่ผสมยูเรียให้ทั่วกองฟาง และสัดส่วนน้ำผสมยูเรียที่ใช้จะต้องผสมตามจำนวนของฟางในแถวแรกว่าจำนวนเท่าใด
4. เมื่อราดน้ำทั่วถึงทั้งแถวแรกแล้ว จึงจัดเรียงฟางแถวที่สอง ซึ่งทำเช่นเดียวกับแถวแรกทำจครบตามจำนวนที่ต้องการใช้
5. เมื่อได้ปริมาณตามต้องการแล้ว ทำการปิดกองฟางข้าวหมักด้วยผ้าพลาสติก โดยคลุมส่วนบน ส่วนหัว และส่วนท้ายของกองฟางหมักอย่างมิดชิด เพื่อป้องกันไม่ให้แอมโมเนียที่เกิดขึ้นในกองฟางหมักระเหยออกสู่ภายนอก
6. เมื่อครบ 10-14 วัน จึงสามารถเปิดกองฟางหมักยูเรียเพื่อนำไปเลี้ยงสัตว์ได้ เมื่อใช้เสร็จแล้วปิดให้สนิท เพราะจะทำให้เกิดราได้ถ้าปิดไม่สนิท
7. ถ้าปรากฏว่าเกิดราขึ้น ควรนำฟางหมักออกผึ่งแดดให้แห้งก่อนนำไปเลี้ยงสัตว์

ปฏิกิริยาในการหมักฟางข้าวด้วยยูเรีย

ปฏิกิริยาในการหมักฟางข้าวด้วยยูเรีย เริ่มจากยูเรียเมื่อละลายน้ำจะแตกตัวให้แอมโมเนียและคาร์บอนไดออกไซด์ ในสภาพที่มีเอนไซม์ยูเรียเอส (urease) ซึ่งเป็นน้ำย่อยจากจุลินทรีย์ที่เกาะอยู่ตาม

คิวฟางที่สามารถย่อยสลายยูเรียได้ เช่น แบคทีเรียกลุ่มยูรีโอไลติก (ureolytic bacteria) จากนั้นแอมโมเนียจะรวมกับหมู่ไฮดรอกซิล (OH-group) ได้เป็นแอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ (NH_4OH) ที่มีคุณสมบัติเป็นด่าง และทำให้การเกาะยึดกันของพันธะในฟางข้าวกลายเป็นของเหลว (คั่งสมการ)

ฟางข้าวหมักยูเรียที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

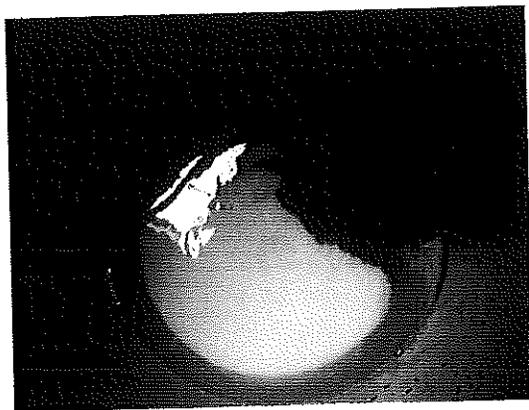
1. มีสีน้ำตาลเข้มกว่าปกติ
2. มีกลิ่นแอมโมเนีย
3. มีความชื้นประมาณ 40-50 เปอร์เซ็นต์
4. มีลักษณะอ่อนนุ่มเมื่อจับดู ไม่มีรา

การใช้ฟางข้าวหมักยูเรียเลี้ยงสัตว์

ในช่วงแรกต้องปรับสัตัวกินฟางข้าวหมักยูเรียทีละน้อย สัตัวจะกินได้เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ให้สัตัวกินฟางข้าวหมักยูเรียในช่วงตอนกลางคืนอย่างเต็มที่ นอกเหนือจากการให้กินตอนกลางวัน ปกติควรมีถังใส่น้ำให้สัตัวกิน ในช่วงกินฟางข้าวหมักยูเรีย อาจให้ร่วมกับหญ้าสด ให้ร่วมกับใบกระถินสด หรือแห้ง ให้ร่วมกับใบมันสำปะหลังแห้ง ใบปอแห้ง หรือใบพืชตระกูลถั่ว สามารถใช้ฟางข้าวหมักยูเรียเลี้ยงโคนมได้ โดยการให้ร่วมกับการเสริมด้วยอาหารข้น ซึ่งมีผลให้โคนมมีอัตราการเจริญเติบโตและมีการให้น้ำนมสูงขึ้น

ภาพที่ 1 ฟางแห้งที่นำมาใช้ในการหมัก

ภาพที่ 2 ยูเรียที่ใช้ในการหมักฟาง

ภาคผนวก ข

เทคนิคทางจิตวิทยาในการศึกษาคุณธรรมในกระเพาะหมัก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เทคนิคทางจุลชีววิทยาในการศึกษาจุลินทรีย์ในกระเพาะหมัก

1. การศึกษากลุ่มของแบคทีเรียที่สำคัญโดยวิธี Roll tube technique (Huggate, 1969)

กลุ่มของแบคทีเรียที่ศึกษามี 4 กลุ่มที่สำคัญ ได้แก่

1. Total viable bacteria
2. Cellulolytic bacteria
3. Proteolytic bacteria
4. Amylolytic bacteria

1.1 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา

1.1.1 อาหารเลี้ยงเชื้อและสารเคมี

1. Total viable medium
2. Cellulolytic medium
3. Proteolytic medium
4. Amylolytic medium
5. Anaerobic dilution solution
6. HCl 0.1 N
7. NaHCO₃ 0.1 N

1.1.2 เครื่องแก้ว

1. ขวดพลาสติกเก็บตัวอย่างฝาสกรู ขนาด 60 มิลลิลิตร
2. ขวดปริมาตร 30 มิลลิลิตร พร้อมจุกยาง
3. ขวดปริมาตร 10 มิลลิลิตร พร้อมจุกยาง
4. ปีกเกอร์ขนาด 30 และ 50 มิลลิลิตร
5. Erlenmeyer flask ปริมาตร 1 และ 2 ลิตร
6. จุกยางเจาะรู 2 รู ใช้ท่อแก้วต่อสายยางยาวให้มีขนาดพอกับรู

1.1.3 อุปกรณ์

1. เข็มฉีดขาดปลอดเชื้อขนาด 0.55 x 25 มิลลิลิตร, 24G x 1 นิ้ว
2. กระบอกฉีดขาดปลอดเชื้อ ปริมาตร 1 และ 100 ลิตร
3. ถาดสำหรับใส่น้ำและน้ำแข็ง
4. ถาดสำหรับน้ำร้อนอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส
5. กระดาษฟอล์ย
6. ขางรัดของ

7. rack วางขวด
8. ฟองน้ำเช็ดโต๊ะ พร้อมน้ำยาฆ่าเชื้อ
9. ผ้าเช็ดมือ
10. ตะกร้าวางขวด

1.1.4 เครื่องมือ

1. Autoclave
2. Incubator
3. Hot air oven
4. เครื่องชั่ง 4 ตำแหน่ง
5. ถังแก๊ส CO₂ ขนาดบรรจุ 25 กิโลกรัม
6. Hot plate พร้อม magnetic stirrer และ magnetic bar
7. Colony counters พร้อม marking-count pen
8. pH meter

1.2 อาหารเลี้ยงเชื้อและส่วนประกอบ

1.2.1 Anaerobic dilution solution

Mineral solution A	54.0	ml
Mineral solution B	45.0	ml
Cysteine hydrochloride	0.05	g
Na ₂ CO ₃	0.30	g
Resazurin	0.0001	g
Distilled water	65	ml

1.2.2 Cellulose medium (Hobson, 1969)

Mineral solution A	15.0	ml
Mineral solution B	15.0	ml
Clarified rumen fluid	20.0	ml
Agar	2.0	g
Resazurin	0.0001	g
Bacto powder	1.0	g
Cellulose power	1.0	g
NaHCO ₃	0.4	g
Cysteine hydrochloride	0.05	g

Distilled water to	100	ml
pH	6.8-7.0	

1.2.3 Proteolytic medium (Casein medium; Hobson, 1969)

Mineral solution A	15.0	ml
Mineral solution B	20.0	ml
Clarified rumen fluid	20.0	ml
Agar	2.5	g
Resazurin	0.0001	g
Tryptose	0.3	g
Casein	0.5	g
Cystein hydrochloride	0.05	g
NaHCO ₃	0.5	g
Distilled water to	100	ml
pH	6.8-7.0	

1.2.4 Amololytic medium (Starch medium; Hobson, 1969)

Mineral solution A	15.0	ml
Mineral solution B	15.0	ml
Clarified rumen fluid	20.0	ml
Agar	2.5	g
Resazurin	0.0001	g
Bacto casitone	1.0	g
Soluble starch (0.5 g ละลายในน้ำกลั่น 15 มิลลิลิตร)		
Cystein hydrochloride	0.05	g
NaHCO ₃	0.5	g
Distilled water to	100	ml
pH	6.8-7.0	

1.2.5 Total viable count medium (Complete medium; Hobson, 1969)

Mineral solution A	15.0	ml
Mineral solution B	15.0	ml
Clarified rumen fluid	20.0	ml
Agar	2.0	g
Resazurin	0.0001	g

1.3.4 เปิด hot plate ให้มีอุณหภูมิประมาณ 40-50 องศาเซลเซียส พร้อมทั้งเปิด สวิตช์ magnetic stirrer ให้มีความเร็วรอบปานกลาง

1.3.5 ปลดปล่อยแก๊ส CO₂ เข้าไปใน flask ที่บรรจุสารละลาย จนกระทั่งสีของ resazurin เปลี่ยนสีจากน้ำเงินเข้มเป็นสีชมพูอ่อนๆ จึงเติม cysteine HCl ลงไป

1.3.6 ปิดท่อระบายอากาศที่อยู่บน flask เพื่อให้สารละลายออกมาโดยที่ขณะนั้น ยังผ่านแก๊ส CO₂ อยู่ นำบีกเกอร์ขนาด 50 มิลลิลิตร มารองรับสารละลายให้ได้ปริมาณ 30 มิลลิลิตร แล้วนำไปวัด pH ด้วย pH meter เพื่อให้ได้ pH 6-8 โดยทำการปรับ pH ด้วย HCl 0.1 N และ/หรือ NaHCO₃ 0.1N จากนั้นทำการคำนวณปริมาตร HCl หรือ NaHCO₃ ที่ต้องใช้ในการปรับ pH สารละลายทั้งหมด เช่น สารละลาย 30 มิลลิลิตร ใช้ HCl 0.1 N 0.3 มิลลิลิตร ส่วนสารละลายที่เหลือ ใน flask 210 มิลลิลิตรจะต้องใช้กรดเท่ากับ $(210 \times 0.3) / 30 = 2.7$ มิลลิลิตร

1.3.7 เมื่อปรับค่า pH ของสารละลายได้ตามที่ต้องการแล้ว ขวดปริมาตร 10 มิลลิลิตร มารองรับสารละลายจาก flask ให้มีปริมาตรเท่ากับ 4.5 มิลลิลิตร โดยเทียบระดับของน้ำ ที่ตวงไว้ในขวดตัวอย่าง

1.3.8 นำขวดที่บรรจุสารละลายแล้วมาผ่านแก๊ส CO₂ อีกครั้งจนสังเกตได้ว่าไม่มี สี จึงปิดด้วยจุกยาง และใช้กระดาษฟอลด์หุ้มอีกครั้งแล้วรัดด้วยยางรัดของให้แน่น

1.3.9 นำไป autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เพื่อ นำไปใช้ในการ dilute ตัวอย่างต่อไป

1.4 การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ

1.4.1 ชั่ง agar ใส่ขวดที่มีปริมาตร 30 มิลลิลิตร ขวดละ 0.1 กรัม สำหรับ cellulytic และ amyolytic medium และ 0.25 กรัม สำหรับ total viable และ casein medium

1.4.2 ทำการชั่งสารและเตรียมสารละลายต่างๆ ตามสูตรอาหารเลี้ยงเชื้อเฉพาะ ของแต่ละกลุ่มแล้วทำเช่นเดียวกับการเตรียม anaerobic dilution solution

1.4.3 เมื่อทำการปรับ pH ได้แล้วให้นำขวดที่มี agar บรรจุอยู่ มารองรับ สารละลายอาหารเลี้ยงเชื้อให้ได้ปริมาตร 5 มิลลิลิตร

1.4.4 ผ่านแก๊ส CO₂ เข้าไปในขวดอาหารเลี้ยงเชื้อแต่ละขวดนาน 1 นาที หลังจากนั้น ปิดด้วยจุกยาง และใช้กระดาษฟอลด์หุ้มอีกชั้นแล้วรัดด้วยยางรัดของให้แน่น

1.4.5 นำไป autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที

1.4.6 นำขวดออกจาก autoclave ทำการเขย่าขวดเพื่อให้วุ้นที่ละลายกระจายไปทั่วขวด

1.4.7 นำขวดอาหารเลี้ยงเชื้อไปแช่ใน water bath ที่มีอุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส โดยให้ระดับน้ำใน water bath มีระดับสูงกว่าระดับอาหารเลี้ยงเชื้อในขวด เพื่อรอการ inoculate เชื้อต่อไป (กรณีที่มีการเตรียมไว้ก่อนล่วงหน้า ก็ไม่ต้องทำในข้อ 1.4.7 ควรเก็บอาหารเลี้ยงเชื้อไว้ในที่ที่ปลอดเชื้อ เพื่อป้องกันการปลอมปนของเชื้อจากภายนอก)

1.5 การเก็บตัวอย่างเชื้อจุลินทรีย์จากกระเพาะหมัก (Rumen fluid)

1.5.1 ใช้ stomach tube ร่วมกับ vacuum pump นำมารองด้วยผ้าขาวบาง 4 ชั้น และรีบบรรจุในขวดเก็บตัวอย่างฝาเกลียว ขนาด 60 มิลลิลิตร จนเต็ม

1.5.2 นำมาเก็บในน้ำอุ่นอุณหภูมิประมาณ 39 องศาเซลเซียส เพื่อนำขึ้นมาที่ห้องปฏิบัติการ โดยเร็วที่สุด เพื่อทำการเลี้ยงเชื้อต่อไป

1.5.3 นำตัวอย่างมาผ่านแก๊ส CO₂ ทันที และทำการเจือจางด้วย tween 80 ในสัดส่วน tween-80 4 ส่วน ต่อ rumen-fluid 1 ส่วน จากนั้นทำการเขย่าแรงๆ เพื่อให้จุลินทรีย์ที่เกาะอยู่กับชิ้นอาหารหลุดออกมา

1.6 การเจือจาง Rumen fluid

ทำการเจือจาง Rumen fluid ให้มีความเจือจางลดลงระดับละ 10 ตามลำดับ ตั้งแต่ 10⁰ 10⁻¹ 10⁻² ไปจนถึง 10⁻⁷ โดยใช้เทคนิคของ Macy et al. (1972)

1.6.1 เขียนระดับความเจือจางลงบนขวด anaerobic dilution solution แต่ละขวด

1.6.2 ให้เข็มฉีดยาพร้อมกระบอกฉีดยาปลอดเชื้อเสียบลงในขวด rumen fluid ที่ผสมกับ tween 80 ดูดสารละลายมา 0.5 มิลลิลิตร โดยทำการไล่อากาศและเช็ดทำความสะอาดเข็มด้วยสำลีปลอดเชื้อ

1.6.3 นำไปฉีดลงในขวด anaerobic dilution solution ที่ 1 ซึ่งเป็นระดับ dilution เป็น 10⁻¹ จากนั้นคว่ำขวดลงในแนวตั้งเพื่อดูดสารละลายล้างเข็ม 1 ครั้ง เป็นการล้างเอา Rumen fluid ที่ติดอยู่กับฝักของกระบอกฉีดยา เขย่าขวดให้ Rumen fluid กระจายให้ทั่วหลอด

1.6.4 นำกระบอกฉีดยาพร้อมเข็มอันใหม่มาดูดสารละลายจากขวด anaerobic dilution solution ที่ 1 มา 0.5 มิลลิลิตร แล้วนำไปฉีดลงในขวด anaerobic dilution solution ที่ 2 ทำเช่นเดียวกันกับรายละเอียดในข้อ 2.6.3 จนกระทั่งถึงระดับการเจือจางที่ 10⁻⁷ หรือขวด anaerobic dilution solution ที่ 7 (หากพบว่าสีของสารละลายในขวดมีการเปลี่ยนแปลงจากไม่มีสีเป็นสีชมพูหรือม่วง แสดงว่าภายในขวดมีแก๊สออกซิเจน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อจุลินทรีย์ภายในขวดนั้นๆ ต้องทำการเตรียม anaerobic dilution solution ใหม่)

1.6.5 นำสารละลายไปทำการ inoculate ในอาหารเฉพาะ โดยใช้ roll tube technique ตามวิธีการของ Hungate (1969)

1.7 การทำ roll tube technique (Hungate, 1969)

1.7.1 เลือกขวด dilution ที่เหมาะสมกับกลุ่มของแบคทีเรียที่ต้องการจะเลี้ยง เช่น total viable bacteria เลือกใช้ระดับ 10^{-5} , 10^{-6} และ 10^{-7} cellulolytic bacteria เลือกใช้ที่ระดับ 10^{-6} และ 10^{-7} proteolytic และ amylolytic bacteria เลือกใช้ที่ระดับ 10^{-5} และ 10^{-6}

1.7.2 นำขวดที่บรรจุอาหารเลี้ยงเชื้อกลุ่มต่างๆ มาเขียนระดับความเจือจางและปริมาตรตัวอย่างที่ใช้ในการเลี้ยงเชื้อ โดยทุกกลุ่มแบคทีเรียจะใช้ปริมาตร 0.2 และ 0.5 มิลลิลิตร (ในการเลี้ยงเชื้อควรมีการเลี้ยงเชื้อทุก dilution และหลายปริมาตรก่อน เพราะงานทดลองแต่ละงานจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งจะทำให้ประชากรของแบคทีเรียแตกต่างกันไปด้วย)

1.7.3 การเพาะเลี้ยงแบคทีเรียในอาหารเลี้ยงเชื้อ ใช้กระบอกถียพร้อมเข็มฉีดยาปลอดเชื้อ ดูดสารละลายจากขวด dilution ที่เลือกไว้ ในปริมาตรที่เลือกไว้เช่นเดียวกัน (0.2 หรือ 0.5 มิลลิลิตร) แล้วนำไปฉีดลงในขวดอาหารเลี้ยงเชื้อแต่ละกลุ่ม โดยอาหารเลี้ยงเชื้อจะต้องต้มให้ละลายและรักษาอุณหภูมิที่ 50-55 องศาเซลเซียส ผสมตัวอย่างให้กระจายทั่วขวดอาหารเลี้ยงเชื้อ จากนั้นนำไปกลิ้งบนถาดน้ำแข็งอย่างรวดเร็ว เพื่อให้อาหารเลี้ยงเชื้อแข็งตัวกระจายรอบๆ ขวด ใช้ผ้าชุบน้ำรอบๆ ขวดให้แห้ง แล้วนำไปวางไว้บนตะแกรง โดยคว่ำปากขวดลงด้านล่างจากนั้นนำไปบ่ม (incubate) ที่อุณหภูมิ 39 องศาเซลเซียส โดยแบคทีเรียกลุ่ม total viable และ proteolytic bacteria ทำการบ่มเป็นเวลา 5 วัน กลุ่ม amylolytic bacteria บ่มเป็นเวลา 3 วัน และ กลุ่ม cellulolytic bacteria บ่มเป็นเวลา 21 วัน

1.8 การตรวจนับจำนวนแบคทีเรีย (colony forming unit, CFU)

1.8.1 นำขวดอาหารเลี้ยงเชื้อไปวางในแนวนอนบน colony counter แล้วจึงนับจำนวนโคโลนีโดยมองผ่านแว่นขยาย เลือกนับเฉพาะระดับความเจือจางที่มีจำนวนโคโลนีระหว่าง 20-50 โคโลนี โดยให้นับทุกซ้ำที่สามารถนับได้ แล้วจึงนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยให้นับเฉพาะโคโลนีที่มีลักษณะดังนี้

total viable bacteria ให้นับทุกโคโลนี

cellulolytic และ proteolytic bacteria ให้นับเฉพาะโคโลนีที่มี clear zone รอบๆ

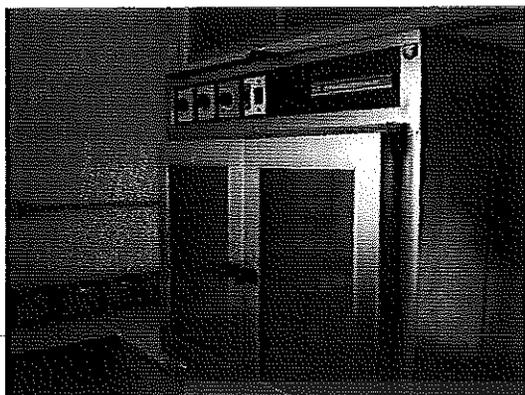
amylolytic bacteria ให้ปัด 3% iodine solution ปริมาตร 2 มิลลิลิตร ใส่ลงในขวดเลี้ยงเชื้อ แล้วกลิ้งขวดไปมาบนโต๊ะจน iodine solution ซึมเข้าไปในเนื้อวุ้น ทิ้งไว้สักครู่ iodine จะทำปฏิกิริยากับแป้งที่เหลือในอาหารเลี้ยงเชื้อปรากฏเป็นสีน้ำเงิน ให้เลือกนับเฉพาะโคโลนีที่ไม่เกิดสีน้ำเงินรอบๆ โคโลนี

1.8.2 การคำนวณ colony forming unit (CFU) ต่อ rumen fluid 1 มิลลิลิตร
 คำนวณได้จาก $CFU/ml = (1 \times \text{จำนวนโคโลนีที่นับได้}) / (\text{ปริมาตร} \times \text{dilution factor})$

1.8.3 คำนวณหาค่า standard error of the means (SEM)

1.8.4 บันทึกจำนวนแบคทีเรียในรูปค่าเฉลี่ย \pm SEM

1.8.5 ทำการคำนวณแบคทีเรียทุกกลุ่ม

ภาพที่ 1 ตู้ที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงจุลินทรีย์

ภาพที่ 2 การจัดเรียงขวดเพาะเชื้อจุลินทรีย์

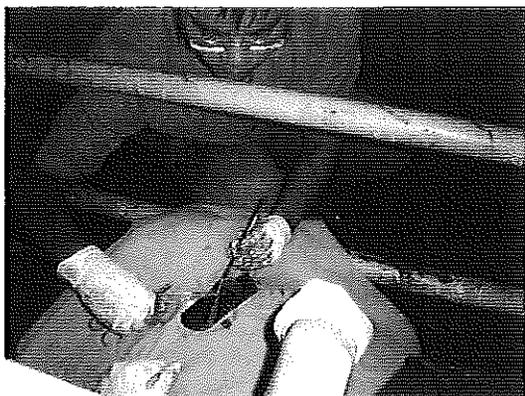
ภาพที่ 3 colony ของ cellulolytic bacteria

ภาพที่ 4 colony ของ amylolytic bacteria

ภาคผนวก ค

สภาพการเลี้ยงโคนมที่ทดลองและการเก็บตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 1 การผ่าตัดเพื่อเจาะกระเพาะโค

ภาพที่ 2 โคนักพื้นหลังจากการผ่าตัด

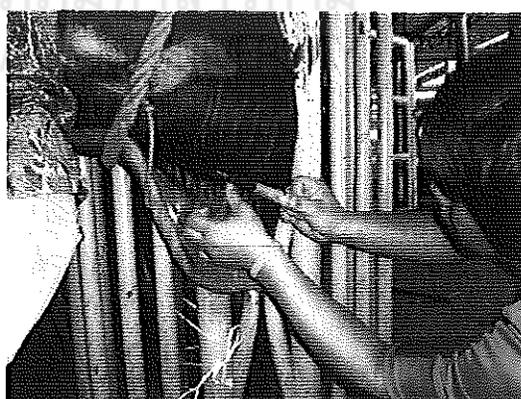
ภาพที่ 3 สุ่มเก็บตัวอย่างจากกระเพาะหมัก

ภาพที่ 4 วัดพีเอช ของ rumen fluid

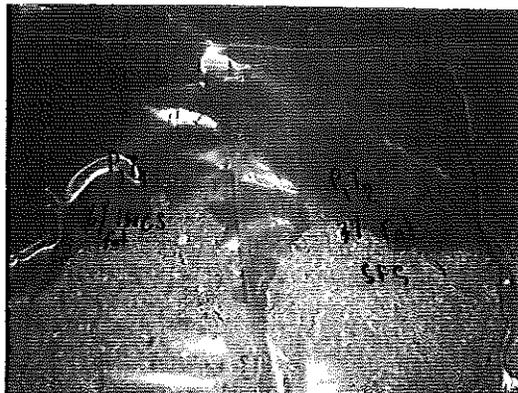
ภาพที่ 5 เก็บ rumen fluid เพื่อนำไปวิเคราะห์

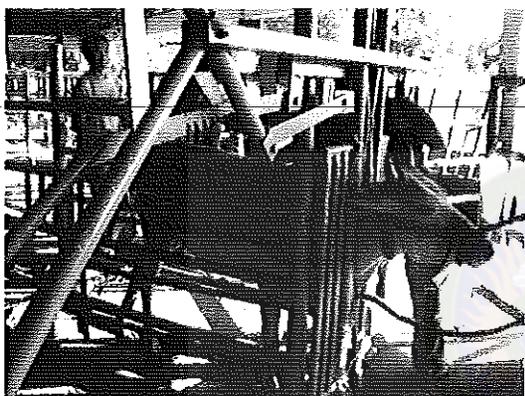
ภาพที่ 6 การเจาะเลือดโคทดลอง

ภาพที่ 7 เก็บเลือดใส่หลอดสุญญากาศ

ภาพที่ 8 อาหารชั้นที่ใช้ทดลอง

ภาพที่ 9 การบังคับสัตว์ระหว่างเก็บตัวอย่าง

ภาพที่ 10 อาหารโคเนื้อที่ใช้ในการทดลอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY